

Η
ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)
4ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της την 08-11-2018 με την εξής σύνθεση: Νεκταρία - Πηγελόπη Ταμανίδη Πρόεδρος, Χρυσάνθη Ζαράρη-Εισηγήτρια, (αναπληρώτρια της Κυριακής Σιδηροπούλου, δυνάμει της με αριθμό 73/2018 Πράξης του Προέδρου της ΑΕΠΠ) και Κωνσταντίνος Κορομπέλης, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 14.09.2018 προδικαστική προσφυγή, με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) ΑΕΠΠ 927/18.09.2018, του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «

επί της
(εφεξής προσφεύγων), που εδρεύει στην
τως εκπροσωπείται νόμιμα.

Κατά του :

(εφεξής αναθέτουσα αρχή), όπως εκπροσωπείται νόμιμα και κατά

Του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «
(εφεξής παρεμβαίνων), που εδρεύει στην

Γ οπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Με την υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή, στην οποία σωρεύει και αίτημα λήψης μέτρων προσωρινής προστασίας, ο προσφεύγων αιτείται: α) την ακύρωση της με αρ.352/2018 απόφασης της αναθέτουσας αρχής με θέμα: «Έγκριση 2^ο Πρακτικού Επιτροπής Διαγωνισμού (άνοιγμα οικονομικών προσφορών) για τις «Ασφάλειες οχημάτων-μηχανημάτων του β) την απόρριψη της προσφοράς της και γ) την κατακύρωση σε αυτόν του διαγωνισμού.

Με την παρέμβαση, ο παρεμβαίνων αιτείται τη διατήρηση ισχύος της προσβαλλόμενης απόφασης.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια Χρυσάνθη Γ. Ζαράρη

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέψηται κατά τον Νόμο

1. Επειδή για την άσκηση της υπό εξέταση προσφυγής έχει κατατεθεί το με αρ. -- ---- e-παράβολο σύμφωνα με τα άρθρα 363 του Ν. 4412/2016 και 5 του ΠΔ 39/2017, ύψους 726,00 ευρώ, που πληρώθηκε ηλεκτρονικά δια μέσου της **ΤΡΑΠΕΖΑΣ** της στις 12.09.2018, (βλ. εκτύπωση από τη σελίδα της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών για το ως άνω παράβολο και απόδειξη ηλεκτρονικής συναλλαγής για την πληρωμή του στην ως άνω Τράπεζα).

2. Επειδή με την με αριθμό Διακήρυξη η αναθέτουσα αρχή, η οποία αποτελεί Σύνδεσμο – Οργανισμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης στον οποίο συμμετέχουν οι Φορείς Αυτοδιοίκησης Α' και Β' Βαθμού και ανήκει στη Γενική Κυβέρνηση, προκήρυξε Δημόσιο Ανοιχτό Ηλεκτρονικό Διαγωνισμό για την επιλογή αναδόχου για την « ... » για το χρονικό διάστημα από 15/8/2018 έως 15/11/2019 (15μηνης διάρκειας), όπως αναλυτικά περιγράφεται στην μελέτη της Διεύθυνσης Σταθμών Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων (Σ.Μ.Α), προϋπολογισμού δαπάνης 145.075,00 ευρώ, μη υποκείμενης σε ΦΠΑ, και με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, βάσει τιμής.

3. Επειδή, η διακήρυξη καταχωρίθηκε στο Κεντρικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων (Κ.Η.Μ.ΔΗ.Σ) με ΑΔΑΜ:1 στις 22.05.2018 καθώς και στην διαδικτυακή πύλη του Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ όπου έλαβε αύξοντα αριθμό ΕΣΗΔΗΣ

4. Επειδή, η επίμαχη διαγωνιστική διαδικασία που προκήρυξε η αναθέτουσα αρχή, ως εκ του αντικειμένου της, της συνολικής προϋπολογισθείσας αξίας της και του χρόνου εκκίνησης της διαδικασίας, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Βιβλίου IV του ν. 4412/2016, όπως ισχύει.

5. Επειδή, η προδικαστική προσφυγή: α) έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα διοθέντος ότι η προσβαλλόμενη απόφαση κοινοποιήθηκε στους ενδιαφερομένους δια της «επικοινωνίας» του διαδικτυακού τόπου του διαγωνισμού στις 06.09.2018, β) ασκήθηκε με τη χρήση του τυποποιημένου εντύπου του Παραρτήματος Ι του π.δ 39/2017 και γ) κοινοποιήθηκε στην ΑΕΠΠ από τον προσφεύγοντα με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων 361 και 362 του Ν. 4412/2016.

6. Επειδή η αναθέτουσα αρχή κοινοποίησε την υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή στις 19.09.2018 μέσω της «επικοινωνίας» του διαδικτυακού τόπου του διαγωνισμού, σε όλους τους συμμετέχοντες στο διαγωνισμό και απέστειλε στην ΑΕΠΠ τις οικείες απόψεις της, κατ' αρχήν, επί του αιτήματος λήψης προσωρινών μέτρων και, στη συνέχεια, επί της υπό εξέταση προσφυγής.

7. Επειδή ο προσφεύγων θεμελιώνει, κατ' αρχήν, έννομο συμφέρον δεδομένου ότι έχει συμμετάσχει στον διαγωνισμό με παραδεκτή προσφορά, κατατάχθηκε δεύτερος σε σειρά μειοδοσίας και, επομένως, εύλογα προσδοκά να του ανατεθεί η συγκεκριμένη σύμβαση και, ως εκ τούτου, επιδιώκει την ακύρωση της προσβαλλόμενης, ως προς την αποδοχή του παρεμβαίνοντος και πρώτου στην κατάταξη μειοδότη.

8. Επειδή στο άρθρο 367 του Ν.4412/2016 ορίζεται ότι : «1. Η ΑΕΠΠ αποφαίνεται αιτιολογημένα επί της βασιμότητας των προβαλλόμενων πραγματικών και νομικών ισχυρισμών της προσφυγής και των ισχυρισμών της αναθέτουσας αρχής και, και δέχεται (εν όλω ή εν μέρει) ή απορρίπτει την προσφυγή με απόφασή της, η οποία εκδίδεται μέσα σε αποκλειστική προθεσμία είκοσι (20) ημερών από την ημέρα εξέτασης της προσφυγής. 2. Επί αποδοχής προσφυγής κατά πράξης ακυρώνεται ολικώς ή μερικώς η προσβαλλόμενη πράξη, ενώ επί αποδοχής προσφυγής κατά παράλειψης, ακυρώνεται η παράλειψη και η υπόθεση αναπέμπεται στην αναθέτουσα αρχή για να προβεί αυτή στην οφειλόμενη ενέργεια [...]». Επομένως, η υπό εξέταση προσφυγή ασκείται απαραδέκτως κατά το μέρος που αιτείται την ανακήρυξη του

προσφεύγοντος ως προσωρινού μειοδότη της επίμαχης διαγωνιστικής διαδικασίας. Και τούτο ίδια επειδή, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 367 παρ. 2 ν. 4412/2016, και του άρθρου 18 παρ. 4 του ΠΔ 39/2017, επί αποδοχής προσφυγής κατά πράξης –όπως εν προκειμένω επιδιώκεται- η ΑΕΠΠ ακυρώνει την πράξη, ενώ σε κάθε περίπτωση εκφεύγει της αρμοδιότητας της ΑΕΠΠ να τροποποιήσει ή να μεταρρυθμίσει την πλησσόμενη πράξη και να τάξει την κατακύρωση της σύμβασης στον προσφεύγοντα.

9. Επειδή ο παρεμβαίνων άσκησε εμπροθέσμως την από 01.10.2018 παρέμβασή του όπου με προφανές έννομο συμφέρον αιτείται τη διατήρηση ισχύος της προσβαλλόμενης απόφασης, καθόσον ανακηρύχθηκε προσωρινός ανάδοχος.

10. Επειδή με την προσβαλλόμενη με αρ. 352/2018 απόφαση της αναθέτουσας αρχής με ΘΕΜΑ: Έγκριση 2ου Πρακτικού Επιτροπής Διαγωνισμού (άνοιγμα οικονομικών προσφορών) για τις

μ^η „[»], αποφασίσθηκε η έγκριση του οικείου Πρακτικού της αρμόδιας Επιτροπής Διαγωνισμού σύμφωνα με το οποίο, κατόπιν αποσφράγισης των οικονομικών προσφορών των συμμετεχόντων των οποίων οι προσφορές έχουν κριθεί ως αποδεκτές με βάση τις τεχνικές προδιαγραφές και τους όρους της διακήρυξης, πρότεινε την ανακήρυξη ως προσωρινού αναδόχου των παρεμβαίνοντα βάσει του κριτηρίου ανάθεσης ο οποίος μειοδότησε με προσφερόμενη τιμή 78.188,95 ευρώ.

11. Επειδή με την υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι «Στο άρθρο 14ο της Διακήρυξης του Διαγωνισμού (σχετικό 2) για την „[»] ορίζονται τα εξής: «Η τεχνική προσφορά θα πρέπει να καλύπτει όλες τις απαιτήσεις και τις προδιαγραφές που έχουν τεθεί από την υπ' αριθμ. 2/2018 Μελέτη (σχετικό 3) της Δ/νσης Σταθμών Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων και το άρθρο 5 της παρούσας Διακήρυξης, περιγράφοντας ακριβώς πώς οι συγκεκριμένες απαιτήσεις και προδιαγραφές πληρούνται». Περαιτέρω στο άρθρο 17ο της Διακήρυξης με τίτλο

«Λόγοι απόρριψης των προσφορών» ορίζεται ότι «Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά...δ)η οποία είναι εναλλακτική προσφορά...θ)η οποία παρουσιάζει ελλείψεις... ως προς τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές της σύμβασης». Τέλος στην παράγραφο II της υπ'αριθμ. 2/2018 Μελέτης της Διακήρυξης με τίτλο «Τεχνικές Προδιαγραφές» ορίζονται τα εξής: «Αντικείμενο της παρούσας μελέτης είναι η ασφάλιση των μηχανημάτων που χρησιμοποιεί ο για τη διεκπεραίωση του συνόλου των εργασιών της Υπηρεσίας καθώς και όλων των οχημάτων. Τα προς ασφάλιση οχήματα και μηχανήματα κατατάσσονται σε τέσσερις ομάδες ως ακολούθως: Στην πρώτη ομάδα (ΟΜΑΔΑ Α) περιλαμβάνονται τα μηχανήματα και οχήματα που θα ασφαλιστούν... γ) ως εργαλεία για Σωματικές βλάβες και για υλικές Ζημιές με ποσά τα προβλεπόμενα από την ασφαλιστική νομοθεσία όπως ισχύουν σήμερα (Π.Δ.237/1986, Π.Δ. 264/1991, ν. 3746/2009)». Τα ανωτέρω ποσά ασφαλιστικής κάλυψης καθορίζονται με την υπ'αριθμ. 100/18.7.2016 Πράξη Εκτελεστικής Επιτροπής της Τράπεζας της Ελλάδος με θέμα «Αναθεώρηση των ελάχιστων ποσών ασφαλιστικής κάλυψης της υποχρεωτικής ασφάλισης αστικής ευθύνης από ατυχήματα αυτοκινήτων» , η οποία τροποποίησε το Π.Δ. 237/1986, ως εξής: «Από Ιανουαρίου 2017 τα ελάχιστα ποσά ασφαλιστικής κάλυψης που προβλέπονται στο άρθρο 6 παρ.5 του ΠΔ 237/1986 δεν μπορεί να είναι κατώτερα από τα οριζόμενα ακολούθως: α)Σε περίπτωση σωματικής βλάβης 1.220.000 ευρώ, ανά θύμα. β)Σε περίπτωση υλικής ζημίας 1.220.000 ευρώ, ανά ατύχημα, ανεξάρτητα από τον αριθμό των θυμάτων». Σύμφωνα με τις προσκομιζόμενες μετ' επικλήσεως από 12-6-2018 Τεχνική Προσφορά, (σχετικό 4) και από 12-6-2018 Οικονομική Προσφορά της . (σχετικό 5) η ως άνω εταιρία παρέχει τις εξής ασφαλιστικές καλύψεις για την αστική ευθύνη κατά τη λειτουργία των μηχανημάτων και των οχημάτων ως εργαλεία: Αστική Ευθύνη κατά την χρήση τους ως εργαλεία, Σωματικές Βλάβες Τρίτων 1.220.000€, Υλικές Ζημιές Τρίτων 1.220.000€, Ομαδικό Ατύχημα 1.220.000€,

Ανώτατη Ασφαλιστική Κάλυψη 1.220.000€». Όπως αποδεικνύεται εκ των ανωτέρω η τεχνική προσφορά της | δεν παρέχει ασφαλιστική κάλυψη σύμφωνα με την παράγραφο II της υπ' αριθμ. 2/2018 Μελέτης της Διακήρυξης και όλως εσφαλμένως και παρανόμως δεν κρίθηκε απορριπτέα από την προσβαλλόμενη απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 17ο της Διακήρυξης. Πράγματι η προσφορά της | δεν παρείχε ασφαλιστική κάλυψη, σύμφωνα με τα απαιτούμενα στη Διακήρυξη. Στην παράγραφο II της υπ' αριθμ. 2/2018 Μελέτης της Διακήρυξης με τίτλο «Τεχνικές Προδιαγραφές» ορίζονται τα εξής: «Στην πρώτη ομάδα (ΟΜΑΔΑ Α) περιλαμβάνονται τα μηχανήματα και οχήματα που θα ασφαλιστούν... γ)ως εργαλεία για Σωματικές βλάβες και για υλικές Ζημιές με ποσά τα προβλεπόμενα από την ασφαλιστική νομοθεσία όπως ισχύουν σήμερα (Π.Δ.237/1986, Π.Δ. 264/1991, ν. 3746/2009)». Τα ως άνω ποσά καθορίζονται με την υπ' αριθμ. 100/18.7.2016 Πράξη Εκτελεστικής Επιτροπής της Τράπεζας της Ελλάδος σε περίπτωση σωματικής βλάβης 1.220.000 ευρώ, ανά θύμα και σε περίπτωση υλικής ζημίας 1.220.000 ευρώ, ανά ατύχημα, ανεξάρτητα από τον αριθμό των θυμάτων. Η προσέφερε ασφάλιση με αποκλίσεις ως προς τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές που απαιτεί η Διακήρυξη (άρθρο 17, παρ.θ Διακήρυξης) και η προσφορά της θα έπρεπε να είχε απορριφθεί από την Αναθέτουσα Αρχή ως μη σύμφωνη με τη Διακήρυξη, κάτι που όλως εσφαλμένως και παρανόμως δεν έγινε. Συγκεκριμένα, στην ως άνω από 12-6-2018 προσφορά της η | περιορίζει την αστική της ευθύνη κατά τη λειτουργία των οχημάτων και μηχανημάτων ως εργαλείων στο 1.220.000€ για Ομαδικό Ατύχημα και 1.220.000€ για Ανώτατη Ασφαλιστική Κάλυψη, κάτι το οποίο δεν προβλέπεται σε κανένα σημείο της Διακήρυξης. Όπως αποδείχθηκε, η προσφορά της | παρουσιάζει αποκλίσεις ως προς τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές που απαιτεί η Διακήρυξη (άρθρο 17°, παρ.θ Διακήρυξης) και αποτελεί εναλλακτική προσφορά (άρθρο 17°, παρ. δ Διακήρυξης), η οποία παρέχει λιγότερα εξ όσων η

Διακήρυξη ρητά απαιτεί και η οποία βάσει της Διακήρυξης (άρθρο 17^ο) θα έπρεπε να είχε απορριφθεί. Ενώ λοιπόν σύμφωνα με τα απαιτούμενα στη Διακήρυξη τα ποσά της ασφάλισης θα πρέπει να είναι ίδια με τα προβλεπόμενα ποσά από την ασφαλιστική νομοθεσία όπως ισχύουν σήμερα και ενώ η Πράξη Εκτελεστικής Επιτροπής της Τράπεζας της Ελλάδος ορίζει ως κατώτερο όριο ευθύνης το ποσό των 1.220.000€ ανά θύμα για σωματικές βλάβες και 1.220.000€ για υλικές ζημιές, η περιορίζει το ποσό της ευθύνης της στο 1.220.000€ για Ομαδικό Ατύχημα και 1.220.000€ ως Ανώτατη Ασφαλιστική Κάλυψη κατά παράβαση της Διακήρυξης (άρθρο 17^ο παράγραφοι δ και θ) ανεξάρτητα από τον αριθμό των θυμάτων και το ύψος των υλικών ζημιών, κάτι που δεν προβλέπεται σε κανένα σημείο της Διακήρυξης σε πλήρη αντίθεση με αυτή και έτσι η προσφορά τυγχάνει απορριπτέα βάσει της Διακήρυξης (άρθρο 17^ο). Η προσφέρει για την αστική ευθύνη έναντι τρίτων από την λειτουργία των μηχανημάτων έργου και οχημάτων ως εργαλείων ασφαλιστική κάλυψη έως και 1.220.000 ευρώ για σωματικές βλάβες τρίτων ανά ατύχημα και ασφαλιστική κάλυψη έως και 1.220.000 ευρώ για υλικές ζημιές τρίτων, ορίζοντας όμως ρητά ως ανώτατο όριο ευθύνης το ποσό των 1.220.000€. Όπως αποδεικνύεται εκ του ανωτέρω η προσφορά της εταιρείας τυγχάνει εσφαλμένη ως αντίθετη στη Διακήρυξη και θα έπρεπε να είχε κριθεί απορριπτέα, καθόσον ως Ανώτατη Ασφαλιστική Κάλυψη προσφέρθηκε το ποσό 1.220.000€ συνολικά (για Σωματικές βλάβες τρίτων και για Υλικές Ζημιές Τρίτων). Όπως είναι προφανές, είναι αδύνατον το προσφερόμενο ποσό της Ανώτατης Ασφαλιστικής Κάλυψης να καθορίζεται στο 1.220.000€ συνολικά (για Σωματικές βλάβες τρίτων και για Υλικές Ζημιές Τρίτων), καθόσον το ποσό αυτό δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το συνολικό άθροισμα των ποσών κάλυψης των Σωματικών βλαβών τρίτων και Υλικών Ζημιών Τρίτων (ήτοι δεν μπορεί να είναι μικρότερο των 2.440.000 ευρώ). Ενδεικτικά σε περίπτωση ατυχήματος, στο οποίο τα θύματα είναι επί παραδείγματι πέντε (5) και υπάρχουν και υλικές ζημιές, βάσει της προσφοράς

της θα ισχύει, αντίθετα με τα προβλεπόμενα στη Διακήρυξη, το ανώτατο όριο των 1.220.000€ για το σύνολο των θυμάτων και τις υλικές ζημιές. Στην περίπτωση αυτή, βάσει των δρων στη Διακήρυξη θα έπρεπε να υφίσταται ασφαλιστική κάλυψη τουλάχιστον 6.100.000€ για τα πέντε θύματα ($5 \times 1.220.000\text{€}$ για κάθε θύμα) και επιπλέον 1.220.000€ ως ανώτατο όριο για υλικές ζημιές, ήτοι όριο ασφαλιστικής κάλυψης τουλάχιστον 7.320.000€. Όπως αποδεικνύεται εκ των ανωτέρω η προσφορά της . οχι μόνο παραβιάζει τη Διακήρυξη, αλλά προσφέρει εξαιρετικά λιγότερα από όσα η Διακήρυξη ρητά απαιτεί. Στο άρθρο 18 του Ν. 4412/2016 ορίζεται ότι «Οι αναθέτουσες αρχές αντιμετωπίζουν τους οικονομικούς φορείς ισότιμα και χωρίς διακρίσεις και ενεργούν με διαφάνεια, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας, της αμοιβαίας αναγνώρισης, της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, της προστασίας των δικαιωμάτων των ιδιωτών, της ελευθερίας του ανταγωνισμού...». Η αποδοχή της προσφοράς της από την Αναθέτουσα Αρχή είναι άλως παράνομη, ενώ επιπλέον παραβιάζει κατάφωρα και την αρχή της ίσης μεταχείρισης, αφού είναι σαφές ότι αν και η εταιρία μας προέβαινε σε προσφορά με χαμηλότερα όρια ασφαλιστικής κάλυψης, αντίθετα με τη ρητά απαιτούμενα εκ της Διακήρυξης, θα προχωρούσε σε σαφώς χαμηλότερη προσφορά. Τα ανωτέρω επιβεβαιώνονται και από αντίστοιχη περίπτωση Διαγωνισμού για την ανάθεση της ασφάλισης οχημάτων και μηχανημάτων του Δήμου Κέρκυρας, όπου παρότι αρχικά η εταιρεία μας είχε αναδειχθεί προσωρινός μειοδότης, κατόπιν ένστασης της με την υπ' αρ. 18-4/29-6-2017 απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Κέρκυρας (σχετ. 6) ακυρώθηκε η πράξη ανάδειξης της εταιρείας μας με το σκεπτικό ότι, λαμβάνοντας υπόψη τους όρους του πεδίου 2.4.6 της διακήρυξης (λόγοι απόρριψης προσφορών), σε συνδυασμό με το Παράρτημα I και το ΠΔ 237/86, όπως ισχύει, σύμφωνα και με την ΠΔΤΕ 100/2016, η εκεί τεχνική προσφορά της εταιρείας μας παρουσίαζε αποκλίσεις από τις τεχνικές προδιαγραφές της σύμβασης καθόσον ενώ «το ελάχιστο ποσό ασφαλιστικής

κάλυψης ορίζοταν σε 1.220.000 ευρώ για σωματικές βλάβες (ανά θύμα) στην τεχνική προσφορά της εταιρείας " /

„αφέρεται ως ποσό το 1.000.000 ευρώ (ανά ατύχημα), καθώς επίσης ενώ το ελάχιστο ποσό ασφαλιστικής κάλυψης ορίζεται σε 1.220.000 για υλικές ζημίες (ανά ατύχημα ανεξάρτητα από τον αριθμό θυμάτων), στην τεχνική προσφορά της εταιρείας „ /

αναφέρεται ως ποσό το 1.000.000€ (ανά ατύχημα)». Κατά γενική αρχή του δικαίου που διέπει τους δημόσιους διαγωνισμούς, αποκλεισμός τεχνικής προσφοράς προβλέπεται στην περίπτωση απόκλισης από τους απαράβατους όρους της Διακήρυξης, ως τέτοιοι δε θεωρούνται στο σύνολό τους οι τεχνικές προδιαγραφές (βλ. απόφαση 444/2018 Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών). Βάσει των ανωτέρω η προσφορά της

τυγχάνει απορριπτέα. Αφού δεν είναι σύμφωνη με τα απαιτούμενα στη Διακήρυξη και συγκεκριμένα στην παράγραφο II. Τεχνικές Προδιαγραφές της υπ' αρ. 2/2018 Μελέτης και όλως εσφαλμένως και παρανόμως η προσφορά της προκρίθηκε στην επόμενη φάση του Διαγωνισμού και ανακηρύχθηκε ίδια προσωρινή ανάδοχος της σύμβασης. Αντίθετα με την προσφορά της

επισημαίνουμε ότι το προσκομιζόμενο μετ' επικλήσεως σχετ. 7) προσφορά της εταιρίας μας είναι απόλυτα σύμφωνη με τους όρους της Διακήρυξης. Επειδή η προσφορά της εταιρίας „ / δεν είναι σύμφωνη με τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές της Διακήρυξης (παράγραφο II. Τεχνικές Προδιαγραφές της υπ' αριθμ. 2/2018 Μελέτης) και αποτελεί εναλλακτική προσφορά, που παρέχει λιγότερες ασφαλιστικές καλύψεις από τις αιτούμενες, όλως εσφαλμένως και παρανόμως δεν αποκλείστηκε από τη συνέχεια του Διαγωνισμού. Επειδή η αποδοχή της προσφοράς της „ /

παραβιάζει την αρχή της διαφάνειας, του ανταγωνισμού και της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων (ΣτΕ 194/2011). Επειδή η προσφορά της εταιρίας μας είναι σύμφωνη με το νόμο και τους όρους της. Επειδή η όλως εσφαλμένη και παράνομη Ανακήρυξη της „ / ως Προσωρινού

Αναδόχου του Διαγωνισμού, παρόλο το ότι η προσφορά της αντίκειται στους όρους της Διακήρυξης, θέτει σε πολύ μεγάλο κίνδυνο τα συμφέροντα της εταιρίας μας δεδομένου του υψηλότατου προϋπολογισμού του Διαγωνισμού (145.075€), αλλά και σε πολύ μεγάλο κίνδυνο και το δημόσιο συμφέρον, αφού υφίσταται ο κίνδυνος να κατακυρωθεί ο Διαγωνισμός όλως παρανόμως σε εταιρία που η προσφορά της δεν είναι σύμφωνη με τους όρους της Διακήρυξης και η οποία παρέχει σαφώς χαμηλότερες εκ των απαιτούμενων στη Διακήρυξη καλύψεων, κάτι που μπορεί να επιφέρει μεγάλη οικονομική ζημία σε περίπτωση απυχήματος λόγω του χαμηλότερου ορίου ασφαλιστικής κάλυψης».

12. Επειδή με τις απόψεις της η αναθέτουσα αρχή ισχυρίζεται αυτολεξίτης: «Κατά την πάγια νομολογία, η ανεπιφύλακτη υποβολή προσφοράς σε δημόσιο διαγωνισμό συνεπάγεται την αποδοχή των όρων της διακήρυξης και της συγγραφής υποχρεώσεων. Ως εκ τούτου, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι στα τεύχη του διαγωνισμού δεν παρεχόταν δυνατότητα εναλλακτικών προσφορών ή προσφορών με κάλυψη ασφαλιστικών διαφορετική από την περιγραφόμενη σε αυτά, η προσφέρουσα εταιρεία, δια της προσφοράς της, έχει αποδεχθεί πλήρως το σύνολο των ασφαλιστικών κινδύνων που αναλαμβάνει, βάσει των όρων της διακήρυξης και της οικείας μελέτης. Κατά συνέπεια, οι λεκτικές αποκλίσεις στην τεχνικής της προσφορά σε σχέση με τα αναφερόμενα στην οικεία μελέτη δεν εκλήφθηκαν ως εναλλακτική προσφορά ή ως προσφορά υπό όρους, αλλά ως προσφορά που καλύπτει όλους τους ασφαλιστικούς κινδύνους που περιγράφει η μελέτη και η κείμενη νομοθεσία, τους οποίους έχει αποδεχθεί η προσφέρουσα με την ανεπιφύλακτη αποδοχή των όρων της διακήρυξης. Για τον λόγο αυτό κρίθηκε η προσφορά της προσωρινής αναδόχου σύμφωνη και με τους όρους της διακήρυξης. Σε κάθε δε περίπτωση, το ζήτημα του ακριβούς περιεχομένου της προσφοράς και της ασφαλιστικής ευθύνης που αναλαμβάνει η προσφέρουσα, αν δηλαδή περιλαμβάνει επακριβώς τα όσα προβλέπει η οικεία Μελέτη, θα μπορούσε να αποτελέσει ζήτημα διευκρίνησης, κατ' άρθρο 102 του Ν. 4412/2016 (Α' 147). Οι λεκτικές αποκλίσεις από τα έγγραφα της σύμβασης

είναι τέτοιες που υπάγονται στις περιπτώσεις της παραγράφου 2 της ως άνω διάταξης και σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι τυχόν συμπλήρωση θα αποτελούσε νέα προσφορά. Άρα, τυχόν αποκλεισμός για τον λόγο αυτό θα ήταν παράνομος. Για δλους τους παραπάνω λόγους ζητούμε την απόρριψη της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής».

13. Επειδή με την με αρ. Α426/2018 Απόφαση της ΑΕΠΠ απορρίφθηκε το αίτημα λήψης προσωρινών μέτρων του προσφεύγοντος, για τους λόγους που αναφέρονται στο σκεπτικό της.

14. Επειδή ο παρεμβαίνων ισχυρίζεται τα εξής «Α. Σχετικά με την οικονομική προσφορά που υπέβαλε η εταιρεία μας για την ασφάλιση των οχημάτων και των μηχανημάτων ως εργαλείων. Η καθ' ης με την προδικαστική προσφυγή της ισχυρίζεται ότι η τεχνική προσφορά της εταιρείας μας δεν παρέχει δήθεν ασφαλιστική κάλυψη σύμφωνα με την παράγραφο II της υπ' αριθμόν 2/2018 Μελέτης της Διακήρυξης και για τον λόγο αυτό θα έπρεπε να απορριφθεί σύμφωνα με το 17^ο άρθρο της Διακήρυξης. Σημειωτέον ότι τον ίδιο ακριβώς ισχυρισμό για την τεχνική προσφορά της εταιρείας μας είχε προβάλει η καθ' ης με την με γεν. αριθμ. καταθ. 706/2018 προδικαστική προσφυγή της, επί της οποίας εξεδόθη η υπ' αριθμόν 635/2018 απόφαση της Α.Ε.Π.Π., που απέρριψε την προδικαστική προσφυγή της. Ο ισχυρισμός λοιπόν, αυτός της καθ' ης είναι νόμω και ουσία αβάσιμος και ως τέτοιος θα πρέπει να απορριφθεί. Πιο συγκεκριμένα: 1. Ο κανονιστικός χαρακτήρας της διακήρυξης (ΣτΕ ΕΑ 352/2016) δεσμεύει τόσο την αναθέτουσα όσο και τους συμμετέχοντες, καθόσον η διακήρυξη αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο διενέργειας του διαγωνισμού, οι δε μετέχοντες οφείλουν να υποβάλλουν τα αξιούμενα από τη διακήρυξη ή από τυχόν άλλη διάταξη, στην οποία αυτή ρητώς παραπέμπει, δικαιολογητικά και στοιχεία (πρβλ. ΣτΕ 5022/2012) προκειμένου να συμμετάσχουν νομίμως στο' διαγωνισμό. Όμως, η δέσμευση από το κανονιστικό περιεχόμενο της διακήρυξης προϋποθέτει ρητό και σαφή όρο της διακήρυξης ή των συνημμένων σε αυτήν παραρτημάτων και εγγράφων ή παραπομπή σε έτερη διάταξη της διακήρυξης,

των εγγράφων της σύμβασης ή του νόμου και όχι εκ των υστέρων και κατά την αξιολόγηση το πρώτον ερμηνεία της διακήρυξης με τρόπο ώστε να εισάγονται όροι αποκλεισμού και υποχρεώσεις των προσφερόντων, οι οποίες δεν προέκυπταν από την ίδια τη διακήρυξη. Επιπλέον, ουσιώδης όρος της διακήρυξης, η παράβαση του οποίου συνιστά λόγο αποκλεισμού, είναι αυτός ο οποίος ρητά προκύπτει ως τέτοιος από το ίδιο το κανονιστικό κείμενο αυτής και τίθεται ούτως ή ως επί ποινή αποκλεισμού ή όποιος συνέχεται αυτονόητα με το εν όλω παραδεκτό και σαφές της προσφοράς και σε κάθε περίπτωση επάγεται έννομες συνέπειες. Εξάλλου, σε κάθε περίπτωση, κατά πάγια αρχή του εθνικού και ενωσιακού Δικαίου οι όροι μιας διακήρυξης πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά. Ωστόσο, η αυστηρή αυτή ερμηνεία και εφαρμογή πρέπει να σχετίζεται με τη σαφήνεια της διακήρυξης, λόγω της αρχής της διαφάνειας, η οποία προϋποθέτει, ότι όλοι οι όροι και τρόποι διεξαγωγής της διαδικασίας αναθέσεως πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στην προκήρυξη του διαγωνισμού ή στη συγγραφή υποχρεώσεων, κατά τρόπον ώστε, αφενός να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και κανονικά επιμελείς υποψηφίους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενο τους και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο και, αφετέρου, να καθίσταται δυνατός ο εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής αποτελεσματικός έλεγχος του αν οι προσφορές των υποψηφίων ανιαποκρίνονται στα κριτήρια που διέπουν την εν λόγω σύμβαση (βλ. υπόθεση C-496/1999 CAS Succchi di Frutta SpA). Άλλωστε, όπως παγίως έχει κριθεί η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και η υποχρέωση διαφάνειας απαγορεύουν στην αναθέτουσα αρχή να απορρίψει προσφορά στηριζόμενη σε λόγους οι οποίοι δεν προβλέπονται στην οικεία προκήρυξη (βλ., C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL ECLI:EU:C:2015:228, ΟΚ. 28, και απόφαση Medipac—Καζαντζίδης, C-6/05, EU:C:2007:337, σκέψη 54). Υπό αυτό το πρίσμα συνάγεται ότι η αυστηρότητα της εφαρμογής της διακήρυξης προϋποθέτει την σαφήνεια των όρων αυτής, καθώς η παραβίαση αμφίσημων όρων δεν οδηγεί αναγκαστικά στον αποκλεισμό

διαγωνιζομένου αν δεν ευθύνεται ο ίδιος για την παρερμηνεία των υποχρεώσεών του (Συμβάσεις Δημοσίων Έργων Χρ. Μητκίδης, 2009, σελ. 87 επ.). Τούτο, διόπι η ερμηνεία των όρων των εγγράφων της σύμβασης δεν μπορεί να γίνεται εις βάρος του καλόπιστου διαγωνιζόμενου, εφόσον η Διοίκηση ήταν αυτή που όφειλε να εκφραστεί σαφέστερα (ΕφΑθ 1959/1970 Αρμ. 1970 σελ. 1111, ΕφΘεσ 501/1987 ΕΔημΕργ 1990/1, σελ. 84, Α. Τάχος, Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, εκδ. Θ, σελ. 776). Τα ως άνω σημαίνουν, όπως προκύπτει δε και από πάγια πρακτική της ΑΕΠΠ όπι δεν επιτρέπεται όρος τεθείς επί ποινή αποκλεισμού από τη διακήρυξη να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται διασταλτικά, δημιουργικά και διευρυντικά των υποχρεώσεων των προσφερόντων, ώστε να συνάγονται έτσι το πρώτον κατά το στάδιο της αξιολόγησης νέοι λόγοι αποκλεισμού και να προκύπτουν βάσεις απόρριψης της προσφοράς τους, οι οποίες όμως ουδόλως προέκυπταν με σαφήνεια από το ίδιο το ρητό κανονιστικό πλαίσιο της διακήρυξης (ΑΕΠΠ 635/2018). 2. Εν προκειμένω, στο άρθρο II της υπ' αριθμόν 2/2018 Μελέτης με τίτλο «Τεχνικές Προδιαγραφές ορίζεται όπι: «...Τα προς ασφάλιση οχήματα και μηχανήματα κατατάσσονται σε τέσσερις ομάδες ως ακολούθως: Στην πρώτη ομάδα (ΟΜΑΔΑ Α) περιλαμβάνονται τα μηχανήματα και οχήματα που θα ασφαλιστούν για α) Αστική Ευθύνη για σωματικές βλάβες και για υλικές ζημιές με ποσά τα προβλεπόμενα από την ασφαλιστική νομοθεσία όπως ισχύουν σήμερα (Π.Δ. 237/1986, Π.Δ. 264/1991, Ν. 3746/2009), β) Αστική Ευθύνη μεταφερόμενου φορτίου για σωματικές βλάβες και Υλικές Ζημιές με ποσά τα προβλεπόμενα από την ασφαλιστική νομοθεσία όπως ισχύουν σήμερα (Π.Δ. 237/1986, Π.Δ. 264/1991, Ν. 3746/2009), γ) Ως εργαλεία για Σωματικές βλάβες και για υλικές Ζημιές με ποσά τα προβλεπόμενα από την ασφαλιστική νομοθεσία όπως ισχύουν σήμερα (Π.Δ. 237/1986, Π.Δ. 264/1991, Ν. 3746/2009) και δ) Έναντι Πυρκαγιάς σύμφωνα με τη σημερινή τους αξία, ε) Έναντι Θραύσης κρυστάλλων...». Σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 1 του Π.Δ. 237/1986 «η ασφάλιση πρέπει να καλύπτει την αστική ευθύνη του κυρίου, του κατόχου και κάθε οδηγού ή προστηθέντος για την οδήγηση ή υπευθύνου του

ασφαλισμένου αυτοκινήτου». Η συγκεκριμένη διάταξη αναφέρεται, λοιπόν, ρητά, στην ασφαλιστική κάλυψη κατά την κυκλοφορία, ήτοι κατά την οδήγηση του οχήματος. Σύμφωνα με την παρ. 5 του ιδίου ως άνω άρθρου του Π.Δ. 237/1986, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 33 παρ.2 Ν.3746/2009, «Το ποσό ασφαλιστικής κάλυψης είναι τουλάχιστον ίσο με αυτό που καθορίζει κάθε φορά με αποφάσεις της η ΕΠ.Ε.ΙΑ, για κάθε είδος κινδύνου που υπάγεται στην υποχρεωτική ασφάλιση». Τέλος, με την υπ' αριθμόν 100/18.7.2016 Πράξη της Εκτελεστικής Επιτροπής της Τράπεζας της Ελλάδος ορίσθηκε ότι: «Από 1ης Ιανουαρίου 2017 τα ελάχιστα ποσά ασφαλιστικής κάλυψης που προβλέπονται στο άρθρο 6 παρ. 5 του Π.Δ. 237/1986 δεν μπορεί να είναι κατώτερα από τα οριζόμενα ακολούθως: α) Σε περίπτωση σωματικής βλάβης 1.220.000 ευρώ, ανά θύμα, β) Σε περίπτωση υλικής ζημίας 1.220.000 ευρώ, ανά ατύχημα, ανεξάρτητα από τον αριθμό των θυμάτων».3. Όπως προκύπτει από το περιεχόμενο του ανωτέρω υπ' αριθμόν II άρθρου της μελέτης για τον καθορισμό των ποσών κάλυψης της αστικής ευθύνης έναντι τρίτων από τη λειτουργία των μηχανημάτων έργου ως εργαλείων γίνεται παραπομπή στην ισχύουσα ασφαλιστική νομοθεσία. Πιο συγκεκριμένα, το ανωτέρω άρθρο της διακήρυξης παραπέμπει στο π.δ. 237/1986 (Κωδικοποίηση των περί υποχρεωτικής ασφαλίσεως οχημάτων), στο π.δ. 264/1991 (Ασφάλιση αστικής ευθύνης από κυκλοφορία οχημάτων), το οποίο τροποποίησε, αντικατέστησε και συμπλήρωσε ορισμένες διατάξεις του π.δ. 237/1986 και στον ν. 3746/2009 (Ταμείο Εγγύησης Καταθέσεων & Επενδύσεων-Ασφάλιση οχημάτων Αντασφαλίσεις κλπ), το οποίο, επίσης, τροποποίησε και αντικατέστησε ορισμένες διατάξεις του π.δ. 237/1986. Από το περιεχόμενο του ως άνω άρθρου της μελέτης προκύπτει ευθέως ότι η παραπομπή στην ισχύουσα ασφαλιστική νομοθεσία αφορά μόνο στα ποσά που ορίζονται από αυτήν. Τούτο αναμφιβόλως σημαίνει ότι δεν υφίσταται καμία παραπομπή στις διακρίσεις «ανά θύμα» και «ανά ατύχημα», ώστε να ευσταθεί ο ισχυρισμός της καθ' ης, η οποία στην προδικαστική προσφυγή της αναφέρει ότι δήθεν οφείλαμε να αναφέρουμε τις σχετικές διακρίσεις «ανά θύμα» και «ανά

ατύχημα» για την ασφάλιση των μηχανημάτων και των οχημάτων ως εργαλείων. Είναι, δηλαδή, προφανές ότι το ως άνω άρθρο της διακήρυξης αναφέρεται ρητά μόνον στα ποσά, αυτά καθεαυτά, τα οποία καθορίζονται από την ασφαλιστική νομοθεσία και όχι στις διακρίσεις «ανά θύμα» και «ανά ατύχημα». Σημειωτέον, επίσης, ότι οι ανωτέρω διακρίσεις «ανά θύμα» και «ανά ατύχημα» εισάγονται με την υπ' αριθμόν 100/18.7.2016 Πράξη της Εκτελεστικής Επιτροπής της Τράπεζας της Ελλάδος στην οποία δεν παραπέμπει η σχετική μελέτη. Τούτο σημαίνει ότι δεν υπάρχει αντίστοιχη απαίτηση αναφοράς των ανωτέρω διακρίσεων για την ασφάλιση των μηχανημάτων και των οχημάτων ως εργαλείων. Σε περίπτωση που κάπι ανάλογο γινόταν δεκτό και απορριπτόταν η προσφορά μας για τέτοιο λόγο αυτό σαφώς θα συνιστούσε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της υποχρέωσης διαφάνειας, που απαγορεύουν την απόρριψη της προσφοράς για λόγους που δεν προβλέπονται στην οικεία προκήρυξη. 4. Επιπρόσθετα, οι ανωτέρω εξειδικεύσεις ως προς την ασφαλιστική κάλυψη της αστικής ευθύνης «ανά θύμα» στην περίπτωση της σωματικής βλάβης και «ανά ατύχημα» στην περίπτωση της υλικής ζημίας, έχουν εισαχθεί στη νομοθεσία για την περίπτωση επέλευσης υλικής ζημίας ή σωματικής βλάβης από την κυκλοφορία των οχημάτων και των μηχανημάτων έργου ως οχημάτων και όχι από τη χρήση τους ως εργαλείων, όπως προκύπτει από την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 6 παρ. 1 του π.δ. 237/1986. Για τον λόγο αυτό στην τεχνική προσφορά που υπέβαλε η εταιρία μας υπάρχει η διάκριση «ανά θύμα» και «ανά ατύχημα» δύον αφορά στην ασφάλιση από την κυκλοφορία των οχημάτων και των μηχανημάτων έργου ως οχημάτων και όχι από τη χρήση τους ως εργαλείων. Εξ όλων των ανωτέρω προκύπτει ότι η τεχνική προσφορά της εταιρείας μας καλύπτει όλες τις απαιτήσεις και τις προδιαγραφές που τέθηκαν από την αναθέτουσα αρχή με την υπ' αριθμόν 2/2018 μελέτη, δεδομένου ότι ως απαίτηση κατά τη χρήση των μηχανημάτων ως εργαλείων προβλέπεται ακριβώς ως ποσό ασφάλισης αποκλειστικά το 1.220.000€ για σωματικές βλάβες και το 1.220.000€ για υλικές ζημίες, χωρίς

καμία περαιτέρω εξειδίκευση. Έτσι, η εταιρεία μας, με την Τεχνική Προσφορά που υπέβαλε, συμμορφούμενη πλήρως με τα οριζόμενα στο άρθρο II της υπ' αριθμόν 2/2018 Μελέτης της Διακήρυξης του εν λόγω Διαγωνισμού προσέφερε ως προς την υποχρεωτική ασφάλιση της αστικής ευθύνης έναντι τρίτων των Μηχανημάτων Έργου και των οχημάτων (κατά την κυκλοφορία τους) (α) ασφαλιστική κάλυψη έως και 1.220.000€ για σωματικές βλάβες προς τρίτους και επιβαίνοντες ανά θύμα (βλ. κεφάλαιο A, πρώτο πεδίο της προσφοράς μας) και (β) ασφαλιστική κάλυψη έως και 1.220.000€ για υλικές ζημίες προς τρίτους ανά ατύχημα, (βλ. κεφάλαιο A, δεύτερο πεδίο της προσφοράς μας). Αντίστοιχα, ως προς τα ποσά της ασφαλιστικής κάλυψης των μηχανημάτων έργου από τη χρήση τους ως εργαλείων, που ορίζονται στο άρθρο II της ως άνω Μελέτης της Διακήρυξης, η εταιρεία μας ως προς την αστική ευθύνη έναντι τρίτων από τη λειτουργία των μηχανημάτων έργου ως εργαλείων (βλ. προσφορά μας κεφάλαιο A, υπό στοιχείο Αστική ευθύνη κατά τη χρήση τους ως εργαλεία), προσέφερε ασφαλιστική κάλυψη έως και 1.220.000€ για σωματικές βλάβες τρίτων και ασφαλιστική κάλυψη έως και 1.220.000€ για υλικές ζημίες τρίτων, όπως ακριβώς προέβλεπε η ως άνω Μελέτη της Διακήρυξης, απορριπτόμενων όλων των περί του αντιθέτου παντελώς αβάσιμων και παρελκυστικών ισχυρισμών της καθ' ης. Με άλλα λόγια, η εταιρεία μας συμμορφώθηκε πλήρως στις διακρίσεις (κυκλοφορία/χρήση) που εισάγονται με τις νομοθετικές διατάξεις. Όλα μάλιστα τα παραπάνω, αποδεικνύονται περίτρανα από μια απλή ανάγνωση της Τεχνικής Προσφοράς μας, σε συνδυασμό με την υπ' αριθμόν 2/2018 Μελέτη της Διακήρυξης. Η τεχνική προσφορά της εταιρείας μας όρισε ως ποσό ασφάλισης το κατώτατο όριο των 1.220.000,00 ευρώ, βάσει της υπ' αριθμόν 2/2018 μελέτης και της κείμενης νομοθεσίας και επομένως δεν θα μπορούσε σε καμία περίπτωση να παρερμηνευθεί από την επιτροπή αξιολόγησης, ως απόκλιση από τους όρους της διακήρυξης. Στην τεχνική προσφορά μας, μάλιστα, η εταιρεία μας αναφέρει ότι: «Τα οχήματα του , πιμολογήθηκαν σύμφωνα με την υπ' αρ. πρωτ. 5293/21-05-2018 διακήρυξη με α.μ. 2/2018 μελέτη»,

παραπέμποντας με τον τρόπο αυτό στη διακήρυξη και στη σχετική μελέτη, ώστε να μην υπάρχει καμία αμφιβολία για τον καθορισμό των ποσών ασφάλισης. Εάν γινόταν δεκτή η ερμηνευτική προσέγγιση της καθ' ης, τούτο θα ερχόταν σε ευθεία αντίθεση τόσο με το απολύτως δεσμευτικό κανονιστικής φύσης κείμενο της διακήρυξης όσο και με το λοιπό κείμενο νομοθετικό πλαίσιο και τις οικείες πράξεις της Τράπεζας της Ελλάδος (βλ. παρακ. ad hoc εκδοθείσα υπ' αριθμόν 635/2018 απόφαση της Α.Ε.Π.Π.). Σημειωτέον, ότι την ανωτέρω ερμηνεία αποδέχεται και ακολουθεί και η ίδια η καθ' ης, όπως αυτό προκύπτει από τους «Όρους Ασφαλιστηρίου Συμβολαίου Οχημάτων», Γενικούς και Ειδικούς που περιέχονται στην ιστοσελίδα της www.ethniki-asfalstiki.gr. στους οποίους μάλιστα ρητά παραπέμπει με την με την τεχνική προσφορά που υπέβαλε για τον εν λόγω Διαγωνισμό. Ειδικότερα, στη σελ. 20 των ειδικών όρων της καθ' ης, και συγκεκριμένα στην παράγραφο 2 με τίτλο «Ασφάλιση Αστικής Ευθύνης Έναντι τρίτων για ζημίες που θα προκληθούν κατά τη διάρκεια λειτουργίας του οχήματος ως εργαλείο», αναφέρεται ρητά ότι το ποσό της ασφαλιστικής κάλυψης «δεν έχει σχέση με τα κατώτατα όρια ασφάλισης της έναντι τρίτων αστικής ευθύνης από την κυκλοφορία του ασφαλισμένου οχήματος, μετά δε από κάθε καταβολή, μειώνεται ανάλογα και αναφέρεται κατ' ατύχημα, ασχέτως εάν περισσότεροι του ενός ζημιώθηκαν και εξαντλείται με την καταβολή του». Από όλα τα ανωτέρω λοιπόν, προκύπτει ότι η προσφορά της εταιρείας μας είναι σύμφωνη τόσο με το γράμμα των όρων της Διακήρυξης, όσο και με το πνεύμα των σχετικών νομοθετικών διατάξεων, κι επομένως, ορθά η εταιρεία μας αναδείχθηκε ως προσωρινή ανάδοχος του εν λόγω Διαγωνισμού, απορριπτομένων όλων των περί του αντιθέτου αβάσιμων ισχυρισμών της καθ' ης. Κατά συνέπεια, δεν θα πρέπει να καταλείπεται καμία αμφιβολία για το ότι η τεχνική προσφορά της εταιρείας μας καλύπτει όλες τις απαιτήσεις και τις προδιαγραφές που τέθηκαν από την αναθέτουσα αρχή με το κεφάλαιο «Τεχνικές Προδιαγραφές» της σχετικής μελέτης και ως εκ τούτου η προδικαστική προσφυγή της καθ' ης θα πρέπει να απορριφθεί. B. Σχετικά με την

προσφερόμενη εκ μέρους μας Ανώτατη Ασφαλιστική Κάλυψη. Η καθ' ης ισχυρίζεται, επίσης, ότι η τεχνική προσφορά της εταιρίας μας θα έπρεπε να είχε απορριφθεί, διότι ως ανώτατη ασφαλιστική κάλυψη προσφέρθηκε το ποσό του 1.220.000 ευρώ συνολικά (για σωματικές βλάβες τρίτων και για υλικές ζημίες τρίτων), ενώ θα έπρεπε δήθεν το ποσό αυτό να μην είναι κατώτερο των 2.440.000 ευρώ, του αθροίσματος, δηλαδή, των ποσών κάλυψης των σωματικών βλαβών και των υλικών ζημιών. Ο ισχυρισμός αυτός της καθ' ης είναι αβάσιμος και ως τέτοιος θα πρέπει να απορριφθεί. Και τούτο διότι όπως ευχερώς προκύπτει από την τεχνική προσφορά μας, η εταιρία μας αναφέρει σε ξεχωριστό πεδίο της προσφοράς της το εκ του νόμου και της διακήρυξης αναγκαίο ποσό ανώτατης ασφαλιστικής κάλυψης για τις σωματικές βλάβες τρίτων και ξεχωριστά το ποσό για τις υλικές ζημίες τρίτων, το άθροισμα των οποίων ανέρχεται στο ποσό των 2.440.00 ευρώ. Έτσι, δεν χωρεί καμία απολύτως αμφιβολία για το ότι έχουμε υπολογίσει απολύτως διακριτά ποσά για τις σωματικές βλάβες τρίτων και για τις υλικές τους ζημίες, όπως ακριβώς προβλέπεται. Πέραν τούτου, από κανένα σημείο της διακήρυξης και του εν γένει νομοθετικού πλαισίου όπως παρατέθηκε ανωτέρω, δεν προκύπτει ότι ως ανώτατη ασφαλιστική κάλυψη θα πρέπει υποχρεωτικά να δηλώνεται ποσό που ισούται με το άθροισμα (= 2.440.000 ευρώ) του ποσού του 1.220.000 ευρώ για σωματικές βλάβες και του ποσού του 1.220.000 ευρώ για υλικές ζημίες. Συγκεκριμένα, όπως προέκυψε από το ανωτέρω παρατεθέν νομοθετικό πλαίσιο και το σαφές γράμμα του άρθρου II της υπ' αριθμόν 2/2018 Μελέτης για την κάλυψη της αστικής ευθύνης έναντι τρίτων από τη λειτουργία των μηχανημάτων έργου ως εργαλείων, πουθενά δεν αναφέρεται ότι ως ανώτατη ασφαλιστική κάλυψη θα πρέπει υποχρεωτικά να δηλώνεται ως το άθροισμα των ανωτέρω ποσών, αλλά προβλέπεται μόνο ξεχωριστά το ανώτατο ποσό για τις σωματικές βλάβες τρίτων και ξεχωριστά το ποσό για τις υλικές ζημίες τρίτων, όπως ακριβώς δηλαδή το δηλώσαμε στην υπό κρίση προσφορά μας. Ως ανώτατη ασφαλιστική κάλυψη λοιπόν, θα έπρεπε να δηλωθεί το ανώτατο ποσό που θα προσέφερε

κάποιος σε κάθε επιμέρους κονδύλιο εάν π.χ. προσέφερε ποσό μεγαλύτερο από το 1.220.000 ευρώ και όχι το άθροισμα των δύο επιμέρους ποσών, όπως ισχυρίζεται η καθ' ης, διότι αυτά δηλώνονται με ειδικότερο τρόπο και ξεχωριστά. Αυτό άλλωστε, είναι λογικό εάν σκεφθεί κανείς ότι συναφώς, τίποτα δεν αναφέρεται σχετικά με το ανωτέρω ζήτημα ούτε και στο Π.Δ. 237/1986, στο οποίο ορίζονται τα σχετικά με την υποχρεωτική ασφαλιστική κάλυψη των οχημάτων κατά την κυκλοφορία τους. Εξάλλου, ούτε από τη διακήρυξη, ούτε από τη σχετική μελέτη προκύπτει ότι στην τεχνική προσφορά θα πρέπει να ορίζεται ρητά το ποσό της ανώτατης ασφαλιστικής κάλυψης ως άθροισμα των δύο επιμέρους ποσών για τις σωματικές βλάβες και τις υλικές ζημίες. Η εταιρία μας, όπως προαναφέρθηκε, δήλωσε το ποσό της ανώτατης ασφαλιστικής κάλυψης με δική της πρωτοβουλία, χωρίς τούτο να απαιτείται από πουθενά και εννοώντας προφανώς το ανώτατο ποσό του κάθε επιμέρους κονδυλίου και όχι βέβαια το άθροισμα των δύο επιμέρους ποσών. Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι συμπεριλάβαμε αναφορά για ποσό ανώτατης ασφαλιστικής κάλυψης στην τεχνική προσφορά μας χωρίς τούτο να απαιτείται, δεν εγείρει κανένα απολύτως ζήτημα αναφορικά με τη νομιμότητα της προσφοράς μας και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να οδηγήσει στον αποκλεισμό μας από τον επίδικο διαγωνισμό. Ακόμα όμως κι αν παρ' ελπίδα υποτεθεί ότι έπρεπε για κάποιο λόγο να δηλωθεί το άθροισμα των δύο επιμέρους ποσών και όχι ξεχωριστά τα ποσά αυτά, τότε και πάλι δεν πάσχει η προσφορά μας, δεδομένου ότι δεν υπάρχει και δεν δημιουργείται καμία αμφιβολία για τα ανώτατα επιμέρους ποσά, ασχέτως του ότι δεν τα δηλώσαμε και ως άθροισμα. Ακόμα όμως κι αν προέκυπτε οποιαδήποτε τέτοια αμφιβολία, τότε και πάλι τούτο δε θα συνιστούσε λόγο αποκλεισμού της προσφοράς μας, όπως ισχυρίζεται η καθ' ης, αλλά θα έπρεπε να κληθούμε προς διευκρίνιση αυτής, κατ' άρθρ. 102 του ν. 4412/2016. Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός αυτός της καθ' ης είναι νόμω και ουσία αβάσιμος, δεδομένου ότι δεν βασίζεται σε κανέναν όρο της διακήρυξης, αλλά και σε καμία διάταξη νόμου, που διέπει αυτήν. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να απορριφθεί η

ασκηθείσα εκ μέρους της προδικαστική προσφυγή και να γίνει δεκτή η παρούσα παρέμβασή μας. Γ. Σχετικά με τον ισχυρισμό της καθ' ης για τον διαγωνισμό για την ανάθεση της ασφάλισης οχημάτων και μηχανημάτων του .

Α. Η καθ' ης με την προδικαστική προσφυγή της αναφέρει ότι οι ισχυρισμοί της επιβεβαιώνονται από αντίστοιχη περίπτωση διαγωνισμού για την ανάθεση της ασφάλισης οχημάτων και μηχανημάτων του . Ο ισχυρισμός αυτός της καθ' ης είναι μη νόμιμος, ενδεικνύει της αρχής της αυτοτέλειας των διαγωνισμών (ΕΑ ΣτΕ 769/2011, 1239/2010, 3280/2007, ΕΑ ΔΕΦΠειρ 21/2018, ΑΕΠΠ 18/2018, ΑΕΠΠ 29/2018) και κατά συνέπεια θα πρέπει να απορριφθεί. Β. Ανεξαρτήτως τούτου, όπως προκύπτει από το ίδιο το περιεχόμενο της προδικαστικής προσφυγής της καθ' ης στον ανωτέρω διαγωνισμό του Δήμου Κέρκυρας η καθ' ης ανέφερε στην τεχνική προσφορά της ως ποσό ασφαλιστικής κάλυψης το ποσό του 1.000.000 ευρώ για σωματικές βλάβες ανά ατύχημα, ενώ το ελάχιστο ποσό, όπως αυτό προβλεπόταν από τη διακήρυξη, που παρέπεμπε στην ισχύουσα νομοθεσία, ήταν το ποσό του 1.220.000 ευρώ. Πιο συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από την τεχνική προσφορά που υπέβαλε η . στον ανωτέρω διαγωνισμό στο σκέλος «Ασφαλιστικές καλύψεις και όρια ευθύνης», αναφερόταν στο πεδίο Β ότι: «Η κάλυψη αστικής Ευθύνης Εργαλείου έναντι τρίτων παρέχεται για τα εξής όρια: ΣΩΜΑΤΙΚΕΣ ΒΛΑΒΕΣ: 1.000.000 € (ανά ατύχημα) ΥΛΙΚΕΣ ΖΗΜΙΕΣ: 1.000.000 € (ανά ατύχημα)». Σύμφωνα, όμως, με το ΠΔ 237/86 και με την ΠΔΤΕ 100/2016: «Από 1ης Ιανουαρίου 2017 τα ελάχιστα ποσά ασφαλιστικής κάλυψης που προβλέπονται στο άρθρο 6 παρ. 5 του Π.Δ. 237/1986 δεν μπορεί να ορίζονται κατώτερα από αυτά που προβλέπονται ακολούθως: α) Σε περίπτωση σωματικής βλάβης 1.220.000 €, ανά θύμα β) σε περίπτωση υλικών ζημιών 1.220.000 €, ανά ατύχημα, ανεξάρτητα από τον αριθμό των θυμάτων». Κατά συνέπεια, απορρίφηκε η υποβληθείσα εκ μέρους της καθ' ης προσφορά, με δεδομένο ότι σε αυτήν αναφερόταν ως ποσό το 1.000.000 ευρώ για σωματικές βλάβες και το ποσό του 1.000.000 ευρώ για

υλικές ζημίες, ενώ σύμφωνα με τη διάταξη άρθρου 6 παρ. 5 του Π.Δ. 237/1986, όπως αυτή τροποποιήθηκε, δεν μπορεί να ορίζονται κατώτερα ποσά του 1.220.000 ευρώ για σωματική βλάβη και 1.220.000 ευρώ για υλικές ζημίες. Η

.....ΚΗ στην περίπτωση αυτή παρέλειψε να λάβει υπόψη της την αναθεώρηση των ελάχιστων ποσών ασφαλιστικής κάλυψης του άρθρου 6 παρ. 5 του Π.δ.237/1986 σύμφωνα με τον Ευρωπαϊκό Δείκτη Τιμών Καταναλωτή (ΕΔΤΚ) και ως ανακοινώθηκαν αναπροσαρμοσμένα στην από 10.05.2016 ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο (CELEX 52016DC0246), με αποτέλεσμα να υποβάλει προσφορά με ποσά χαμηλότερα απ' αυτά που ορίζονται ως ελάχιστα ποσά ασφαλιστικής κάλυψης του άρθρου 6 παρ. 5 του Π.Δ. 237/1986. Όπως αναμφιβόλως προκύπτει η ανωτέρω περίπτωση δεν παρουσιάζει καμία ομοιότητα με την υπό κρίση υπόθεση, λαμβανομένου υπόψη ότι η εταιρία μας συμμορφώθηκε πλήρως με τους όρους της διακήρυξης και με το νομοθετικό πλαίσιο που διέπει τον εν λόγω διαγωνισμό. Υπέβαλε, δηλαδή, τεχνική προσφορά σύμφωνα με το κανονιστικό πλαίσιο της διακήρυξης και με το νομοθετικό πλαίσιο στο οποίο η τελευταία παραπέμπει. Αντιθέτως, στον διαγωνισμό που επικαλείται η καθ' ης, η ίδια δεν είχε υποβάλει τεχνική προσφορά σύμφωνα με τα όρια που τίθενται από το νόμο, αλλά κάτω από τα όρια αυτά και για τον λόγο αυτό αποκλείστηκε από τον διαγωνισμό. Κατά συνέπεια, η καθ' ης ατυχώς αναφέρει την περίπτωση του Δήμου Κέρκυρας, αφού δεν παρουσιάζει καμία ομοιότητα με την υπό κρίση περίπτωση. Δ. Σχετικά με το έννομο συμφέρον της καθ' ης για την άσκηση της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής. Η υπό κρίση προσφυγή της καθ' ης πρέπει να απορριφθεί, επειδή ελλείπει το έννομο συμφέρον της, κι επειδή ο ως άνω λόγος της προσφυγής της καθ' ης προβάλλεται αλυσιτελώς. Σύμφωνα με το άρθρο 346 του Ν. 4412/2016 «Κάθε ενδιαφερόμενος, ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί σύμβαση των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 και έχει υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη

της αναθέτουσας αρχής κατά παράβαση της ευρωπαϊκής ή εσωτερικής νομοθεσίας, έχει δικαίωμα να προσφύγει στην Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ), σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 360 και να ζητήσει προσωρινή προστασία, σύμφωνα με το άρθρο 366, ακύρωση παράνομης πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής, σύμφωνα με το άρθρο 367 ή ακύρωση σύμβασης η οποία έχει συναφθεί παράνομα, σύμφωνα με το άρθρο 368». Κατά την έννοια των διατάξεων του ανωτέρω άρθρου του Ν. 4412/2016 (αλλά και των προϊσχουσών διατάξεων του Ν. 3886/2010) δικαστική προστασία μπορούν να ζητήσουν μόνον όσοι έχουν έννομο συμφέρον να τους ανατεθεί η σύμβαση (ΔΕΚ απόφαση C-230/02, της 12/2/04, GrossmannAir κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας, ΕΑ ΣτΕ 368/2009, 4651/2006, 586/2005 κ.α.). Το έννομο συμφέρον αφορά νομική ή πραγματική κατάσταση που αναγνωρίζεται από το δίκαιο και από την οποία ο ενδιαφερόμενος λόγω ειδικού δεσμού έχει ωφέλεια, η οποία θίγεται άμεσα από την προσβαλλόμενη πράξη ή παράλειψη με συνέπεια να βλάπτεται υλικά ή ηθικά. Γ' αυτό και το έννομο συμφέρον που πρέπει να υπάρχει για να ζητηθεί δικαστική προστασία, προκύπτει από την απευθείας σχέση του ενδιαφερόμενου με την ανάθεση της σύμβασης και την ανάγκη της δικαστικής του προστασίας. Ως εκ τούτου, το έννομο συμφέρον αποτελεί υποκειμενική προϋπόθεση του παραδεκτού της προδικαστικής προσφυγής. Ενδιαφερόμενος δε είναι οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που συμμετέχει ή εκδήλωσε ενδιαφέρον συμμετοχής στη συγκεκριμένη διαδικασία και διεκδικεί την ανάθεση της σύμβασης (ΑΕΠΠ 36/2017). Περαιτέρω, εκτός του όπι όπως είναι γνωστό, το έννομο συμφέρον πρέπει να είναι προσωπικό (ατομικό), άμεσο και ενεστώς (παρόν), πρέπει επιπρόσθετα η παραδοχή των λόγων ακύρωσης της προσβαλλόμενης πράξης να συνεπάγεται ευθέως ευμενή μεταβολή στη θιγείσα από την πληττόμενη πράξη του προσφεύγοντος (ΑΕΠΠ 36/2017). Επομένως, για να στοιχειοθετηθεί έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος πρέπει αυτός να είναι σε θέση μετά την παραδοχή της αίτησης να συνεχίσει τη διαγωνιστική διαδικασία και να

κατακυρωθεί τελικώς η σύμβαση σε αυτόν. Διαφορετικά, η προσφυγή του θα απορριφθεί ως αλυσιτελής (βλ. σχετικά ΣτΕ 228/2011, *TΝΠ Nomos*), δύποτε έγινε δεκτό ότι η προβολή αιτιάσεων κατά της οικονομικής προσφοράς εταιρείας που κατετάγη πρώτη στον οικείο πίνακα από την εταιρεία που κατετάγη τρίτη, καθιστά την εξέτασή τους αλυσιτελή αφού και αν ακόμη γίνονταν δεκτές οι προβαλλόμενες με αυτήν αιτιάσεις, ο διαγωνισμός δεν θα κατακυρωνόταν στην αιτούσα, αλλά στην δεύτερη κατά σειρά κατατάξεως εταιρεία). Στην προκειμένη περίπτωση, στην Τεχνική Προσφορά που υπέβαλε η καθ' ης, δεν γίνεται καμία εξειδίκευση των ποσών που προσφέρει για την εκάστοτε υπηρεσία. Αντιθέτως, η καθ' ης επαναλαμβάνει αυτολεξεί τις διατάξεις της υπ' αριθμόν 2/2018 Μελέτης της Διακήρυξης του εν λόγω Διαγωνισμού. Συγκεκριμένα, ως προς το επίμαχο ζήτημα της ασφαλιστικής κάλυψης των μηχανημάτων έργου από τη λειτουργία τους ως εργαλείων, η καθ' ης επαναλαμβάνει αυτολεξεί τη διάταξη του άρθρου II της ως άνω Μελέτης της Διακήρυξης, ήτοι ορίζει ότι «Στην πρώτη ομάδα (ΟΜΑΔΑ Α) περιλαμβάνονται τα μηχανήματα και οχήματα που θα ασφαλιστούν ως εργαλεία για σωματικές βλάβες και για υλικές ζημιές με ποσά τα προβλεπόμενα από την ασφαλιστική νομοθεσία όπως ισχύουν σήμερα (Π.Δ. 237/1986, Π.Δ. 264/1991, Ν. 3746/2009)». Ακολούθως, στις σημειώσεις που περιλαμβάνονται στην ως άνω Τεχνική Προσφορά της αναφέρει ότι «οι καλύψεις παρέχονται σύμφωνα με τους "Όρους Ασφαλιστηρίου Συμβολαίου Οχημάτων", Γενικούς και Ειδικούς και τα παραρήματα αυτών για προαιρετικές καλύψεις, που περιέχονται στο έντυπο εγχειρίδιο ή στην ιστοσελίδα μας: www.ethniki-asfalistiki.gr». Στους τελευταίους, και ειδικότερα στη σελ. 20 αυτών (όπως ήδη σημειώθηκε ανωτέρω), και συγκεκριμένα στην παράγραφο 2 με τίτλο «Ασφάλιση Αστικής Ευθύνης έναντι τρίτων για ζημιές που θα προκληθούν κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του οχήματος ως εργαλείο», αναφέρεται ρητά ότι η ασφαλιστική κάλυψη που προσφέρει και η ίδια η καθ' ης για την περίπτωση αυτή, «δεν έχει σχέση με τα κατώτατα όρια ασφάλισης της έναντι τρίτων αστικής ευθύνης από την κυκλοφορία του ασφαλισμένου οχήματος [...] και αναφέρεται κατ' ατύχημα,

ασχέτως εάν περισσότεροι του ενός ζημιώθηκαν και εξαντλείται με την καταβολή του». Επί της ουσίας λοιπόν, και η ίδια η καθ' ης ως προς το επίμαχο ζήτημα της ασφαλιστικής κάλυψης των μηχανημάτων έργου ως εργαλείων, με την τεχνική προσφορά της, δεν προσέφερε κάπι διαφορετικό από εμάς. Έτσι, ακόμη κι αν ήθελε κριθεί παρ' ελπίδα ότι ο μοναδικός λόγος της προσφυγής της είναι βάσιμος, σε κάθε περίπτωση, δεν θα ήταν σε θέση μετά την παραδοχή της προσφυγής της να συνεχίσει τη διαγωνιστική διαδικασία και να κατακυρωθεί τελικώς η σύμβαση σε αυτήν. Ήτοι, με άλλη διατύπωση, η προσφυγή της καθ' ης πρέπει να απορριφθεί (α) τόσο λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος, αφού η παραδοχή του μοναδικού λόγου της προσφυγής της, δεν θα επιφέρει ευθέως ευμενή μεταβολή σε αυτήν, (β) όσο και ως αλυσιτελής, αφού μετά την παραδοχή του ως άνω μοναδικού λόγου της προσφυγής της, δεν θα είναι δυνατό να κατακυρωθεί η σύμβαση σε αυτήν, δεδομένου ότι παρά των περί του αντιθέτου ισχυρισμών της που περιλαμβάνονται στην υπό κρίση προσφυγή της, και η ίδια η καθ' ης δεν προσφέρει την ασφαλιστική κάλυψη που διατείνεται ότι δήθεν έπρεπε να προσφέρουμε εμέίς. Επειδή, σύμφωνα με όσα αναλυτικά εκτέθηκαν, η υπό κρίση προδικαστική προσφυγή της ανώνυμης ασφαλιστικής εταιρείας με την επωνυμία «

τρέπει να απορριφθεί, καθώς στερείται νομικής και ουσιαστικής βασιμότητας».

15. Επειδή σύμφωνα με τους όρους της διακήρυξης ορίζεται «Άρθρο 5ο Τεχνικές Προδιαγραφές Οι τεχνικές προδιαγραφές για την Δεκαπεντάμηνη (15μηνη) ασφάλιση όλων των οχημάτων & μηχανημάτων του θα πρέπει να είναι σύμφωνες με τις αναφερόμενες στη συνταχθείσα υπ' αριθ. 2/2018 Μελέτη της της Δ/νσης Σταθμών Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων, η οποία προσαρτάται στην παρούσα διακήρυξη και αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι αυτής. Άλλως, ο υποψήφιος αποκλείεται από την περαιτέρω διαγωνιστική διαδικασία. [...] Άρθρο 14ο Περιεχόμενο Φακέλου «Δικαιολογητικά Συμμετοχής – Τεχνική Προσφορά» Τα στοιχεία και δικαιολογητικά για την συμμετοχή των

προσφερόντων στη διαγωνιστική διαδικασία περιλαμβάνουν :Η τεχνική προσφορά θα πρέπει να καλύπτει όλες τις απαιτήσεις και τις προδιαγραφές που έχουν τεθεί από την υπ' αριθ. 2/2018 Μελέτη της Δ/νσης Σταθμών Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων και το άρθρο 5 της παρούσας Διακήρυξης, περιγράφοντας ακριβώς πώς οι συγκεκριμένες απαιτήσεις και προδιαγραφές πληρούνται. Περιλαμβάνει ιδίως τα έγγραφα και δικαιολογητικά, βάσει των οποίων θα αξιολογηθεί η καταλληλότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών, με βάση το κριτήριο ανάθεσης, σύμφωνα με τα αναλυτικώς αναφερόμενα στην ανωτέρω Μελέτη. Συγκεκριμένα, η τεχνική προσφορά θα πρέπει να περιλαμβάνει υπεύθυνη δήλωση του υποψηφίου ότι η ασφάλιση των οχημάτων καλύπτει τις τεχνικές προδιαγραφές και ότι αποδέχεται τους όρους της υπ' αριθ. 2/2018 Μελέτης του [...] Άρθρο 17ο Λόγοι απόρριψης των προσφορών Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά: α) η οποία δεν υποβάλλεται εμπρόθεσμα, με τον τρόπο και με το περιεχόμενο που ορίζεται πιο πάνω και συγκεκριμένα στα άρθρα 13 (Κριτήριο Ανάθεσης), 14 (Περιεχόμενο φακέλων δικαιολογητικών συμμετοχής, τεχνικής προσφοράς), 15 (Περιεχόμενο φακέλου οικονομικής προσφοράς, τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών), 16 (Χρόνος ισχύος προσφορών), 19 (Αποσφράγιση και αξιολόγηση προσφορών), 20 (Πρόσκληση υποβολής δικαιολογητικών προσωρινού αναδόχου) της παρούσας, β) η οποία περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή εφόσον επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και την συμπλήρωσή της σύμφωνα με το άρθρο 19 της παρούσας διακήρυξης, γ) για την οποία ο προσφέρων δεν έχει παράσχει τις απαιτούμενες εξηγήσεις, εντός της προκαθορισμένης προθεσμίας ή η εξήγηση δεν είναι αποδεκτή από την αναθέτουσα αρχή σύμφωνα με το άρθρο 19 της παρούσας και το άρθρο 102 του ν. 4412/2016, δ) η οποία είναι εναλλακτική προσφορά, ε) η οποία υποβάλλεται από έναν προσφέροντα που έχει υποβάλλει

δύο ή περισσότερες προσφορές. Ο περιορισμός αυτός ισχύει, υπό τους όρους του άρθρου 10.4. περ. γ' της παρούσας (περ. γ' της παρ. 4 του άρθρου 73 του ν. 4412/2016) και στην περίπτωση ενώσεων οικονομικών φορέων με κοινά μέλη, καθώς και στην περίπτωση οικονομικών φορέων που συμμετέχουν είτε αυτοτελώς είτε ως μέλη ενώσεων, ζ) η οποία είναι υπό αίρεση, η) η οποία θέτει δρο αναπροσαρμογής, θ) η οποία παρουσιάζει ελλείψεις ως προς τα δικαιολογητικά που ζητούνται από τα έγγραφα της παρούσης διακήρυξης και αποκλίσεις ως προς τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές της σύμβασης.

Άρθρο 19ο Διαδικασία ηλεκτρονικής αξιολόγησης προσφορών Μετά την ηλεκτρονική αποσφράγιση των προσφορών και των (υπο)φακέλων «Δικαιολογητικά Συμμετοχής-Τεχνική Προσφορά», η Επιτροπή Διαγωνισμού προβαίνει στην αξιολόγηση αυτών μέσω των αρμόδιων πιστοποιημένων στο σύστημα οργάνων της, εισηγείται τον αποκλεισμό από τα επόμενα στάδια του Διαγωνισμού, των υποψηφίων, που έχουν υποβάλει ελλιπή στοιχεία ή των οποίων τα υποβληθέντα στοιχεία δεν ικανοποιούν τους σχετικούς όρους της Διακήρυξης και συντάσσει προς τούτο σχετικό πρακτικό περί αιτιολογημένης αποδοχής ή απόρριψης των προσφορών των υποψηφίων. Το ανωτέρω πρακτικό, αφού υπογραφεί από όλα τα μέλη της Επιτροπής, διαβιβάζεται στην Εκτελεστική Επιτροπή για την αποδοχή ή μη αυτού και τη συνέχιση του διαγωνισμού με το επόμενο στάδιο της ηλεκτρονικής αποσφράγισης των (υπο)φακέλων «Οικονομικής Προσφοράς. Η σχετική απόφαση αναρτάται στο ΕΣΗΔΗΣ και κοινοποιείται μέσω αυτού στους υποψηφίους. Κατά της απόφασης αυτής χωρεί άσκηση προδικαστική προσφυγή σύμφωνα με το άρθρο 22 της παρούσης, μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την κοινοποίηση της προσβαλλόμενης πράξης στον ενδιαφερόμενο οικονομικό φορέα [...]ΜΕΛΕΤΗ Ασφάλιση Οχημάτων - Μηχανημάτων ..II. ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ

Αντικείμενο της παρούσας μελέτης είναι η ασφάλιση των μηχανημάτων που χρησιμοποιεί ο για τη διεκπεραίωση του συνόλου των εργασιών της Υπηρεσίας καθώς και δλων των οχημάτων. Τα προς ασφάλιση οχήματα και

μηχανήματα κατατάσσονται σε τέσσερις ομάδες ως ακολούθως: Στην πρώτη ομάδα (ΟΜΑΔΑ Α) περιλαμβάνονται τα μηχανήματα και οχήματα που θα ασφαλιστούν για α) Αστική Ευθύνη για σωματικές βλάβες και για υλικές ζημιές με ποσά τα προβλεπόμενα από την ασφαλιστική νομοθεσία όπως ισχύουν σήμερα (Π.Δ. 237/1986, Π.Δ. 264/1991, Ν. 3746/2009), β) Αστική Ευθύνη μεταφερόμενου φορτίου για σωματικές βλάβες και Υλικές Ζημιές με ποσά τα προβλεπόμενα από την ασφαλιστική νομοθεσία όπως ισχύουν σήμερα (Π.Δ. 237/1986, Π.Δ. 264/1991, Ν. 3746/2009), γ) Ως εργαλεία για Σωματικές βλάβες και για υλικές Ζημιές με ποσά τα προβλεπόμενα από την ασφαλιστική νομοθεσία όπως ισχύουν σήμερα (Π.Δ. 237/1986, Π.Δ. 264/1991, Ν. 3746/2009) και δ) Έναντι Πυρκαγιάς σύμφωνα με τη σημερινή τους αξία, ε) Έναντι Θραύσης κρυστάλλων. Στην Τρίτη Ομάδα (ΟΜΑΔΑ Β) περιλαμβάνονται τα οχήματα που θα ασφαλιστούν για α) Αστική Ευθύνη για σωματικές βλάβες και για υλικές ζημιές με ποσά τα προβλεπόμενα από την ασφαλιστική νομοθεσία όπως ισχύουν σήμερα (Π.Δ. 237/1986, Π.Δ. 264/1991, Ν. 3746/2009), β) έναντι πυρκαγιάς σύμφωνα με τη σημερινή τους αξία, γ) Έναντι Θραύσης κρυστάλλων. Στην Τέταρτη Ομάδα (ΟΜΑΔΑ Γ) περιλαμβάνονται τα οχήματα που θα ασφαλιστούν για α) Αστική Ευθύνη για σωματικές βλάβες και για υλικές ζημιές με ποσά τα προβλεπόμενα από την ασφαλιστική νομοθεσία όπως ισχύουν σήμερα (Π.Δ. 237/1986, Π.Δ. 264/1991, Ν. 3746/2009). Η ομάδα ασφάλισης των αυτοκινήτων και μηχανημάτων είναι αυτή που αναγράφεται στη στήλη με την ένδειξη ΟΜΑΔΑ του εντύπου της αναλυτικής κατάστασης δαπάνης ασφάλισης οχημάτων μηχανημάτων I Ως δίδεται από τον Οι τιμές που θα προσφερθούν θα παραμείνουν σταθερές και αμετάβλητες για όλο το χρονικό διάστημα ισχύος της σύμβασης, το οποίο ορίζεται σε δεκαπέντε (15) μήνες και δεν ισχύει αναθεώρηση ή αναπροσαρμογή τιμών εκτός αν υπάρξει παρέμβαση του Υπουργείου Εμπορίου της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου Και Προστασίας Καταναλωτή του Υπουργείο Οικονομίας, Ανάπτυξης & Τουρισμού.IV. ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ Το παρόν περιλαμβάνει την δαπάνη για

την ασφαλιστική κάλυψη, για χρονικό διάστημα δεκαπέντε (15) μήνες του συνόλου των οχημάτων και μηχανημάτων που χρησιμοποιεί ο , για τη διεκπεραίωση του συνόλου των εργασιών του. Τα προς ασφάλιση οχήματα και μηχανήματα κατατάσσονται σε τέσσερις ομάδες ως εξής: Στην πρώτη ομάδα (ΟΜΑΔΑ Α) περιλαμβάνονται τα μηχανήματα και οχήματα που θα ασφαλιστούν για α) Αστική Ευθύνη για σωματικές βλάβες και για υλικές ζημιές με ποσά τα προβλεπόμενα από την ασφαλιστική νομοθεσία όπως ισχύουν σήμερα (Π.Δ. 237/1986, Π.Δ. 264/1991, Ν. 3746/2009), β) Αστική Ευθύνη μεταφερόμενου φορτίου για σωματικές βλάβες και Υλικές Ζημιές με ποσά τα προβλεπόμενα από την ασφαλιστική νομοθεσία όπως ισχύουν σήμερα (Π.Δ. 237/1986, Π.Δ. 264/1991, Ν. 3746/2009), γ) Ως εργαλεία για Σωματικές βλάβες και για υλικές Ζημιές με ποσά τα προβλεπόμενα από την ασφαλιστική νομοθεσία όπως ισχύουν σήμερα (Π.Δ. 237/1986, Π.Δ. 264/1991, Ν. 3746/2009) και δ) Έναντι Πυρκαγιάς σύμφωνα με τη σημερινή τους αξία, ε) Έναντι θραύσης κρυστάλλων. Στην Τρίτη Ομάδα (ΟΜΑΔΑ Β) περιλαμβάνονται τα οχήματα που θα ασφαλιστούν για α) Αστική Ευθύνη για σωματικές βλάβες και για υλικές ζημιές με ποσά τα προβλεπόμενα από την ασφαλιστική νομοθεσία όπως ισχύουν σήμερα (Π.Δ. 237/1986, Π.Δ. 264/1991, Ν. 3746/2009), β) έναντι πυρκαγιάς σύμφωνα με τη σημερινή τους αξία, γ) Έναντι θραύσης κρυστάλλων. Στην Τέταρτη Ομάδα (ΟΜΑΔΑ Γ) περιλαμβάνονται τα οχήματα που θα ασφαλιστούν για α) Αστική Ευθύνη για σωματικές βλάβες και για υλικές ζημιές με ποσά τα προβλεπόμενα από την ασφαλιστική νομοθεσία όπως ισχύουν σήμερα (Π.Δ. 237/1986, Π.Δ. 264/1991, Ν. 3746/2009). Η επιμέρους προϋπολογιζόμενη δαπάνη ασφάλισης ενός εκάστου οχήματος φαίνεται στην οικεία στήλη με τίτλο «Ποσό» της αναλυτικής κατάστασης δαπάνης ασφάλισης οχημάτων- μηχανημάτων του και έχει καθοριστεί με βάση τις τρέχουσες τιμές αγοράς και για την ομάδα ασφάλισης που αναγράφεται στην αντίστοιχη στήλη με την ένδειξη ΟΜΑΔΑ του προαναφερόμενου πίνακα. Στην εν λόγω δαπάνη περιλαμβάνεται και το σύνολο των, βάσει κειμένων διατάξεων, φόρων, τελών, και κρατήσεων

που ισχύουν κατά το χρόνο υποβολής της προσφοράς [...].».

16. Επειδή, όπως έχει κριθεί από τη νομολογία, στο πεδίο των δημοσίων Διαγωνισμών, ισχύει η αρχή της επίκαιρης και αυτοτελούς προσβολής των βλαπτικών πράξεων όλων των οργάνων του Διαγωνισμού, ήτοι λόγοι που αφορούν σε προγενέστερο στάδιο του Διαγωνισμού δεν μπορούν να προβληθούν σε μεταγενέστερο, αλλά θα πρέπει να προβάλλονται επικαίρως (ΕΔ ΣτΕ 207/2002, 295, 602, 884/2003, 69,1032/2005, 225/2009, 245/2011 κ.ά.).

17. Επειδή ο προσφεύγων στρέφεται κατά της με αρ.352/2018 απόφασης της αναθέτουσας αρχής με θέμα: «Έγκριση 2^ο Πρακτικού Επιτροπής Διαγωνισμού (άνοιγμα οικονομικών προσφορών)» και ισχυρίζεται ότι η προσφορά του παρεμβαίνοντος και προσωρινού αναδόχου είναι πλημμελής και θα έπρεπε να έχει απορριφθεί και ότι, εν προκειμένω, δεν είναι σύμφωνη με τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές της Διακήρυξης (παράγραφο II. Τεχνικές Προδιαγραφές της υπ' αριθμ. 2/2018 Μελέτης). Ωστόσο, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, οι πλημμέλειες της προσφοράς του παρεμβαίνοντος, τις οποίες επικαλείται ο προσφεύγων και ισχυρίζεται ότι παραβιάζουν τους όρους της διακήρυξης, αφορούν σε στοιχεία που υποβάλλονταν στο φάκελο Τεχνικής Προσφοράς, έχουν, πράγματι υποβληθεί με το φάκελο Δικαιολογητικά-Τεχνική Προσφορά του παρεμβαίνοντος, αξιολογηθεί από την αρμόδια Επιτροπή και εγκριθεί από την αναθέτουσα αρχή με την με αρ. 233/20.06.2018 απόφαση της με θέμα «Λήψη απόφασης επί του 1ου Πρακτικού Διενέργειας Διαγωνισμού για την «

..», σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 19 της διακήρυξης (βλ. σκέψη 15 της παρούσας). Περαιτέρω, και ρητώς στην ανωτέρω απόφαση, αναγράφεται ότι αποφασίσθηκε μεταξύ άλλων και η πρόοδος της διαγωνιστικής διαδικασίας στο επόμενο στάδιο αυτής και δη στην αποσφράγιση των οικονομικών προσφορών, κατά της οποίας ο προσφεύγων δεν άσκησε

προσφυγή, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 19 της διακήρυξης, στρεφόμενος κατά της Τεχνικής προσφοράς του παρεμβαίνοντος. Επομένως, απαραδέκτως ο προσφεύγων προβάλλει στο παρόν στάδιο λόγους που αφορούν σε στοιχεία υποβληθέντα με την τεχνική προσφορά του παρεμβαίνοντος και απαιτούμενα κατά τους σαφείς δρους της διακήρυξης να υποβληθούν με το φάκελο τεχνικής προσφοράς. Συνεπώς, οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος οι οποίοι στρέφονται κατά της τεχνικής προσφοράς του παρεμβαίνοντος, απορρίπτονται ως απαράδεκτοι και, επομένως, παρέλκει η εξέταση των οικείων ισχυρισμών του παρεμβαίνοντος και της αναθέτουσας αρχής. Το δε γεγονός της εκ νέου συμπερίληψης, προφανώς εκ παραδρομής, των εν λόγω στοιχείων και στο φάκελο της οικονομικής προσφοράς του παρεμβαίνοντος, ουδόλως αναιρεί τα ανωτέρω, κατά τους σαφείς δρους της διακήρυξης οι οποίοι δεσμεύουν, αποτελώντας το κανονιστικό πλαίσιο της διαγωνιστικής διαδικασίας, το σύνολο των συμμετεχόντων σε αυτήν (ΕΣ Πράξεις VI Τμήματος 78/2007, 19/2005, 31/2003).

18. Επειδή, εν πάσει περιπτώσει, οτην οικεία διακήρυξη δεν υφίσταται ουδεμία αναφορά στην με αρ. 100/18.07.2016 Πράξη της Εκτελεστικής Επιτροπής της Τράπεζας της Ελλάδας με την οποία καθορίζονται τα επίμαχα ποσά, παρά μόνο αναφέρονται τα π.δ 237/1986, 264/1991 και ο ν. 3746/2009, ούτε όμως τα εν λόγω ποσά περιλαμβάνονται ως τέτοια στα έγγραφα της σύμβασης. Επομένως, εάν γινόταν δεκτή η ερμηνευτική προσέγγιση του προσφεύγοντος, τούτο αφενός θα ερχόταν σε αντίθεση τόσο με το απολύτως δεσμευτικό κανονιστικής φύσης κείμενο της διακήρυξης (βλ. σχετικά ΑΕΠΠ 635/2018 σκ.19 και επ' αυτής ΔΕΦΘΕσ 137/2018 με την οποία απορρίπτεται η αίτηση αναστολής του προσφεύγοντος κατά της ως άνω απόφασης ΑΕΠΠ), αφετέρου με την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως που δεν επιτρέπει τον αποκλεισμό οικονομικού φορέα από διαδικασία συνάψεως δημοσίας συμβάσεως, λόγω μη τηρήσεως εκ μέρους του υποχρεώσεως η οποία δεν προκύπτει ρητώς από τα σχετικά με τη διαδικασία αυτή έγγραφα ή από την

ισχύουσα εθνική νομοθεσία, (βλ. απόφαση της 2ας Ιουνίου 2016, *Pippo Pizzo C 27/15 ECLI:EU:C:2016:404*, σκέψη 51), στην οποία τα οικεία έγγραφα ρητά παραπέμπουν (ΣτΕ ΕΑ 79/2011).

19. Επειδή αναφορικά με τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος ότι εάν ο ίδιος προέβαινε σε προσφορά με χαμηλότερα όρια ασφαλιστικής κάλυψης, αντίθετα με τα ρητά απαιτούμενα από τη διακήρυξη, θα προχωρούσε σε χαμηλότερη προσφορά, προβάλλεται απαραδέκτως, καθόσον είναι αόριστος.

20. Επειδή γίνεται δεκτή εν όλω η εισήγηση.

21. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή πρέπει να απορριφθεί και να γίνει δεκτή η παρέμβαση.

22. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να καταπέσει το παράβολο που κατέθεσε ο προσφεύγων (άρθρα 363 του ν.4412/2016 και 5 του π.δ/τος 39/2017).

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή

Δέχεται την παρέμβαση

Ορίζει την κατάπτωση του παράβολου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη και εκδόθηκε στις 12-11-2018 στον ίδιο τόπο.

Η Πρόεδρος

Νεκταρία – Πηγελόπη Ταμανίδη

Η Γραμματέας

Γεωργία Ντεμερούκα

